

המאוחר בהרבה מן ההאריך שאנו עומדים בו כאן, אלא מאיזה מדרש שהשתמש בתוספתא.

30 בלי ספק נפלה כאן טורה ויש להשלים, בהתאם לתוספתא: שם רע על עצים ועל אבנים נענש ולא עונש סועט אלא עונש מרובה, המוציא... נקל לראות סבה ההשפטה: השורה שנפלה התחילה ב"שם רע" כמו ש' 30, ונסתיימה במלה "המוציא", כמו ש' 29.

ה

שירים לכבודו של מצמון, פקיד הסוהרים בעדן.

40 A *ref. to M. b. David*

שיר של מסורד מצמרים לכבודו של מצמון בתקופה קדומה לערך של פעילותו

הציבורית. Jewish Theological Seminary, New York, E.N. Adler Collection 1810, fol. 16

כה"י 1810 E.N. Adler, מכיל 6 דפים בודדים, שהיוו הלק מפינקסו של מסורד. בעמוד האחרון, 6b, ש' 1-8, שבלי ספק היה פעם העמוד הראשון, התחיל המסורד שיר לכבוד מצמון. שיר זה ניתן להלן במס' B 40. השיר לא נעם כנראה למהברו והוא התחיל סיוסא לשיר אחר באותו עמוד, הוא הסיר שהעתיקו לעמוד 1b לנקי. ב 6b נמצאות השורות המקבילות לנקי 1 - 7, ובעמוד 1a נכתב השאר - הכל בכתב ידו של אותו איש - , אך בסדר שונה מן הנקי ובהרכה מחיקה ושינויים. חוקר דרכי החיבור בשירה של ימי הביניים בוודאי ימצא עניין רב בהילופי הגרסאות ובשנוי מקום הבתים בתוך השיר, אך במקום זה נציין רק מה שידרש לעביעוה הנוסח הנכון של המהדורה הסופית.

בכמה בתים שם המסורד בסוף השורה שהי נקודות, כגון ש' 5. 11. 21. 24. אך אין לראות טעם, מדוע שם אותן במקומות ההם דווקא.

השוב לציין, שבעמוד 1a, כלומר בסיוסא כתב המסורד שלא בהתאמת החרוז לסוף השורה, אך בנקי, 1b, העתיק כל בית בשורה לחוד. ב 6b התחיל גם את הסיוסא בסדר של בית אחד לשורה, אך כנראה ההליט אחר כך, שעדיין הוא זקוק